

POSTANOWIENIE

Dnia 29 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. Z.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 marca 2018 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji Prokuratora Okręgowego w Łodzi
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 30 października 2017 r., sygn. akt II Ka .../17,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II K .../17,

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

**2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ł. wyrokiem z dnia 24 maja 2017 r., sygn. akt II K .../17, po rozpoznaniu sprawy J. Z. i S. J., pierwszego ze wskazanych oskarżonych uznał za winnego popełnienia czynów: z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co – przy zastosowaniu art. 60 § 3 i 6 pkt 3 k.k. – wymierzył mu karę roku i 11 miesięcy pozbawienia wolności (pkt I wyroku) oraz z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., za co wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności (pkt II wyroku). Łącząc wymierzone kary jednostkowe orzeczono wobec wyżej wymienionego karę łączną 4 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt III wyroku), a nadto wydano szereg

rozstrzygnięć w oparciu o przepis art. 46 § 1 k.k. (pkt. V, VI, i VII wyroku) oraz art. 46 § 2 k.k. (pkt VIII wyroku).

Orzeczenie sądu *meriti* zaskarżone zostało apelacjami wniesionymi przez obrońców oskarżonych i prokuratora oraz zażaleniem pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej E.Ł.

Sąd Okręgowy w Ł. wyrokiem z dnia 30 października 2017 r., sygn. akt II Ka 205/17, zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w zakresie pkt. III oraz pkt. V, VI, VII i VIII przez przyjęcie za podstawę poszczególnych rozstrzygnięć, przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., przepisów prawa karnego materialnego w brzmieniu obowiązującym przed zmianą wprowadzoną ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. (Dz. U. z 2015 r., poz. 396), a także w zakresie pkt. XI (co do zwrotu kosztów przejazdu na rozprawę E. Ł.), natomiast w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego na niekorzyść skazanego J. Z. wniósł Prokurator Okręgowy w Ł. zarzucając w niej *„rażące naruszenie prawa materialnego w postaci art. 60 § 3 k.k., które mogło mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku polegające na nieprawidłowym zastosowaniu art. 60 § 3 k.k., w wyniku dokonania nieprawidłowej wykładni tego przepisu, a w konsekwencji przyjęciu, że: 1. do przesłanek nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 60 § 3 k.k. koniecznym jest przekazanie przez sprawcę wszystkich informacji o osobach współdziałających z nim w popełnieniu tego przestępstwa oraz o istotnych okolicznościach jego dokonania bez względu na to, czy składając wyjaśnienia sprawca wiedział, że organy prowadzące postępowanie mają już informacje, które są przez niego przekazywane; 2. do nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie tego przepisu wystarczającym jest wskazanie przez sprawcę co najmniej jednej osoby, w zakresie której organy ścigania nie posiadały wiedzy, bez jednoczesnego podania istotnych okoliczności popełnionego czynu zabronionego”*. W oparciu o tak sformułowany zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim Sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji prokuratora oraz utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Ł. do ponownego rozpoznania.

Kasacja ta przyjęta została zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 30 stycznia 2018 r., i przedstawiona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedmiotowa kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy. W związku z tym, że została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta konieczne było pozostawienie jej bez rozpoznania, a to stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k.

Zgodnie z art. 523 § 3 k.p.k. kasację na niekorzyść może być wniesiona jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Ograniczenie powyższe nie dotyczy strony, która w kasacji podnosi wystąpienie jednego z uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz podmiotów określonych w art. 521 k.p.k. tj. Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich (§ 1), a także w sprawach, w których doszło do naruszenia praw dziecka, Rzecznik Praw Dziecka (§ 2) – art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.

J. Z. skazany został w niniejszej sprawie na bezwzględną karę pozbawienia wolności w związku z czym wywiedzenie przez oskarżyciela publicznego – występującego w sprawie jako strona – dopuszczalnej kasacji było możliwe wyłącznie w wypadku wskazania na wystąpienie w toku przedmiotowego postępowania bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Zarzut taki w nadzwyczajnym środku zaskarżenia sporządzonym i podpisanym przez Prokuratora Okręgowego w Łodzi podniesiony nie został o czym przekonuje zacytowana wyżej *in extenso* jego treść. Na wystąpienie okoliczności wymienionych w art. 439 k.p.k. nie wskazuje również część motywacyjna kasacji.

Obligowało to, wobec wcześniejszej niezasadnej decyzji o jej przyjęciu do rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy jak w części dyspozytywnej postanowienia oraz w konsekwencji tego również do obciążenia Skarbu Państwa – art. 637a k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami postępowania kasacyjnego.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje (art. 430 § 2 k.p.k.)

